

www.lwengokids.nl
Bakkerstraat 2, 3882 AA Putten
Tel. 06 1307 1167
mail: lwengokids@gmail.com

Kamer van Koophandel nr. 68254237 | ANBI-geregistreerd
Rekening NL75 TRIO 0379 3857 67 t.n.v. Lwengo Kids Foundation – Putten

Reisverslag april 2024

Onze reis in vogelvlucht

Op 1 april, 2^e Paasdag, brengt onze buurman Dirk ons in alle vroegte naar Schiphol en vliegen we op tijd en zonder problemen naar Uganda. We hebben 220 brieven voor de kinderen in onze koffer, waarvoor veel dank.

Laat in de avond bereiken we Entebbe Airport en rijden we na een hartelijk welkom naar onze overnachtingsplek, deze keer Green Valley.

De andere dag begint met regen en alle volgende dagen, op een enkele dag na, zullen niet anders beginnen. We hebben nog nooit zoveel regen gehad als deze reis!

Dinsdag middag hebben we ons eerste overleg met Anthony en bespreken we verschillende dingen die deze weken aan de orde moeten komen. Anthony blijft bij ons slapen en de andere dag vertrekken we op tijd naar Lwengo. Eerst naar school waar we, zoals gebruikelijk, door alle kinderen weer van harte welkom worden geheten met zang en dans.

Dan rijden we langs bij Husein, onze vriend met een beperking. Hij werd gesponsord en zat in de Special Class. Maar hij werd te oud en te groot om daar nog iets te leren.

Besloten is om voor hem een koe te kopen. Hij heeft de volledige zorg over de koe, die ook nog zwanger is! De melk verkoopt hij zodat hij een kleine bron van inkomsten heeft. Hij woont thuis bij moeder en ze hebben er allemaal plezier van. Bedankt sponsor voor deze prima oplossing voor Husein!

We rijden langs het Family Home. De bouw vordert gestaag en ze hopen zelfs dat ze eind mei, begin juni kunnen opleveren. Ik laat een grote zak ballonnen achter om op te hangen tijdens de opening.

Daarna volgen een tiental huisbezoeken. Het is een lange, lange dag, maar goed dat we doorgezet hebben, want alle andere dagen beginnen met veel regen waardoor de wegen in Lwengo veranderen in modderstromen zo goed als onbegaanbaar zijn.

Als we thuis komen, is de stroom weggevallen. Er is ergens een kabel gebroken en niemand weet hoe lang dit gaat duren.

De volgende dag heb ik nog net genoeg batterij om de huisbezoeken uit te werken, maar dan is het ook gedaan met de laptop.

Pieter is deze dag naar Lwengo. Dokter Samuel gaat het project verlaten en vandaag zijn er interviews met kandidaat-artsen.

Het levert helaas nog geen nieuwe arts op en er zullen nieuwe kandidaten uitgenodigd worden.

Het verloop van een sollicitatiegesprek:

- Typtest op de computer
- Controle alle officiële papieren en diploma's
- Gesprek

Pieter was pas laat in de middag weer terug in Masaka met niet echt een goed gevoel over het verloop van de dag! Later heeft Pieter aan Anthony uitgelegd hoe een sollicitatie procedure in Nederland verloopt. Een beetje anders dus!

's Avonds komt het buurmeisje even op bezoek. Ze is ziek, maar aan de beterende hand. Ze is klaar met Secondary School en er is geen geld om verder te studeren. Het meisje Souda en haar moeder weten ook niet hoe het verder moet. Dit zijn de trieste dingen die

we buiten ons werk om voor de Stichting tegen komen. En ja, het komt op ons pad, dus steken we de helpende hand uit. Het meisje ziet weer een stip op de horizon.

We moeten het nog steeds zonder stroom doen, maar gelukkig hebben we Solar en daardoor wat verlichting. Ook onze router kan hieraan opgeladen worden en Pieter zijn mobiel. We blijven dus bereikbaar.

Op zaterdagavond hebben we eindelijk weer stroom en er gaat een gejuich op bij ons, maar ook in de buurt.

Maandag vertrekken we naar Lwengo om de laagste klassen te monitoren, brieven te geven en de kleine cadeautjes die we altijd meenemen uit te delen. Het gaat snel en goed. Geen problemen bij de kinderen en dan rijden we via een enorme omweg i.v.m. de onbegaanbare blubberwegen naar de Secondary School St. Bernard. Als we daar aankomen schrikken we wel even, want er hangt een grote poster tegen homoseksualiteit bij de ingang....

We hebben uiteindelijk zo'n acht scholen bezocht en we hebben verder nergens deze poster gezien. Anthony heeft beloofd met de directie van deze school hierover in gesprek te gaan en als de poster niet verdwijnt, zullen wij hier geen sponsorkinderen meer plaatsen. Een harde maatregel, maar we geven zo wel een signaal af!

We hebben met nog een, voor ons moeilijk te begrijpen regel te maken: op alle Secondary Scholen is een mobiele telefoon niet toegestaan. Voor één van onze sponsorjongeren die naar Secondary 5 gaat en 20 jaar is, hadden we een (2e hands) smartphone bij ons, maar helaas moet de phone mee terug met Anthony en in de vakanties kan hij er dan gebruik van maken.

Een ander land, een andere cultuur, andere regels, we hebben er soms echt wel moeite mee, maar het is wat het is.

Het verhaal van Florence is ook weer nieuw voor ons. Van Anthony kreeg ik in januari jl. al te horen dat Florence voornemens was naar één van de oliestaten af te reizen om daar het "beloofde goud" te verdienen voor haar familie. Ze was klaar met Secondary 4 en wilde niet verder leren.

We kennen allemaal de situatie in dit soort landen wel. Vaak worden meisjes uitgebuit, verdienen

amper iets, het paspoort wordt ingenomen zodat ze niet meer terug kunnen en vaak worden ze verkocht en verkracht. Vreselijk.

Toen we in Lwengo kwamen heb ik gevraagd of ik nog één poging mocht doen haar over te halen vooral niet weg te gaan, maar haar kans op een mooie studie te pakken.

En dat hebben we gedaan. Gelukkig is het droog en de zon schijnt als we naar haar toe gaan. Als we arriveren begrijpen we Florence wel een beetje; de armoe spat er vanaf. Echt heel erg.

we praten met Florence en haar moeder, leggen haar de situatie uit dat de beloofde gouden bergen er echt niet zijn en ik zie een langzame verandering in haar gezicht. Ze verdedigt nog even door te zeggen dat wel meer meisjes daar naar toe gaan... maar dan krijgen we haar toch zover dat ze er van af ziet en dan graag de opleiding voor naaister wil gaan volgen nadat we toezeggen het gezin te zullen ondersteunen om de grootste nood/armoede te lenigen.

Missie geslaagd!

Vrijdag gaan wij naar die school om één van onze studenten te bezoeken en zullen we informeren of ze nog kan instromen. Tenslotte is de eerste term bijna voorbij.

Ik heb contact met de sponsor en vraag of zij bereid is alsnog de opleiding voor Florence te betalen. Zij stemt toe en we horen ook dat Florence maandag al verwacht wordt.

Een goed einde van deze tweede week in Lwengo!

Dinsdag de 16^e gaan we voor de laatste keer naar Lwengo en het eerste wat Anthony ons verteld als we in de auto zitten is dat Florence in verwachting is .... Dat komt als een donderslag bij heldere hemel en we zijn er stil van. Zwangere meisjes zijn Het beste is dat Florence eerst maar haar kindje krijgt. Dat zal halverwege juni zijn. Dan kan ze dit jaar voor haar kindje zorgen en volgend jaar starten met de opleiding voor naaister.

Met dit verhaal gaan we weer terug naar de sponsor.

We bezoeken nog enkele scholen en we worden op St. Joseph St. Mary geconfronteerd met klagende jongeren in Secondary 3 en 4. Hun klacht is dat bepaalde vakken niet gegeven worden omdat er een te kort aan leraren is. Ze maken zich zorgen en niet onterecht.

We bespreken het meteen met de directeur van de school die het in alle toonaarden ontkent. Anthony zal één ander uitzoeken. Wordt vervolgd.

Dan gaan we nog even op bezoek bij Fred, onze oudste student verpleegkunde. Hij loopt nu stage in ons Health Center en woont bij zijn mentaal zieke vader. Ook daar

veel, heel veel armoede. Fred doet zijn best om met zijn verdiende geld en wat sponsorgeld het hoofd boven water te houden. Maar wat een verantwoording voor die knul! We blijven hem ook vanuit Nederland monitoren.

Ook rijden we even langs bij Jesca. Zij studeerde voor lerares en is geslaagd. Ze is nu leerkracht op onze school. Van haar sponsor kreeg ze een bedrag dat ze voor iets persoonlijks mocht besteden.

Jesca wilde heel graag naast haar baan als juf, een klein winkeltje starten in schoolspullen. En dat heeft ze met de gift van haar sponsor kunnen realiseren. We zien een leuk assortiment spulletjes, van puntenslijper tot dossiermappen. Achter het winkeltje woont ze nu en het gaat heel erg goed met haar.

Het bracht ons op het idee om uit te zoeken of het mogelijk is om bij haar de kleine cadeautjes voor de sponsorkinderen van de Primary School aan te

schaffen. Voor ons meer ruimte in de koffer en voor haar een leuke bron van inkomsten. Dat werken we nu samen verder uit en zal zeker goed komen!

Zo breken de laatste dagen in Uganda weer aan en maken we ons langzaam klaar voor de terugreis.

Zondag rijden we in de stromende regen terug naar Entebbe. In Entebbe is het water echt met enorme bakken water tegelijk naar beneden gekomen, waardoor een stuk weg weggeslagen is en de toch al gammele huisjes in een blubberstroom staan. Wat een armoede, het is vreselijk.

Aan het begin van de middag wordt het droog en schijnt de zon weer. We bedanken Joseph dat hij ons weer veilig in Entebbe heeft gebracht en nadat we afscheid van hem hebben genomen, keert hij terug naar Masaka. Wij blijven in Entebbe, kopen de andere dag nog wat souvenirs en zowaar is het een warme, zonnige dag waar we nog even van genieten. Van maandag op dinsdag vliegen we terug naar huis.

Het monitoren van de kinderen is weer prima gegaan, we hebben met elkaar zorgen gedeeld en problemen opgelost en een prioriteitenlijst gemaakt.

U krijgt allen de hartelijke groeten van al onze mensen in Uganda en natuurlijk van 252 sponsorkinderen! Er is enorme dankbaarheid voor alles dat we met elkaar doen om deze kansarme kinderen en gezinnen een leefbaar bestaan te bieden.

Lieve groet!

Pieter en Marga Streefkerk

